

NAZWA PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA:

Historia grafiki

Kod przedmiotu: GS_2

Rodzaj przedmiotu: ogólny

Wydział: Informatyki

Kierunek: Grafika

Poziom studiów: pierwszego stopnia – VI poziom PRK

Profil studiów: praktyczny

Forma studiów: stacjonarna/niestacjonarna

Rok: 3

Semestr: 5

Formy zajęć i liczba godzin:

Forma stacjonarna:

wyklady – 25

Forma niestacjonarna:

wyklady – 10

Zajęcia prowadzone są w języku polskim.

Liczba punktów ECTS: 2

Osoby prowadzące:

wykład:

ćwiczenia:

1. Założenia i cele przedmiotu:

Poznanie aparatu pojęciowego używanego w badaniach nad grafiką. Nabycie wiedzy historycznej dotyczącej grafiki, technik i twórców z uwzględnieniem warunków społecznych i kulturowych oraz roli grafiki na przestrzeni dziejów sztuki.

Celem przedmiotu jest także przekazanie studentom wiedzy na temat historii grafiki europejskiej, jej głównych nurtów i tendencji rozwoju oraz obecności grafiki w sztuce współczesnej i najnowszej.

2. Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymaganiami wstępnymi:

Przed wykładem z historii grafiki studenci powinni przejść kurs z historii i teorii sztuki europejskiej, po odbyciu którego powinien być w stanie rozpoznawać cechy stylowe poszczególnych epok i środowisk artystycznych w sztuce europejskiej, przede wszystkim nowożytnej i nowoczesnej.

Przedmioty wprowadzające to: historia i teoria sztuki

3. Opis form zajęć

a) Wykłady

• Treści programowe:

- Grafika jako dziedzina twórczości plastycznej. Definicje i pojęcia. Tło kulturowe i technologiczne powstania i rozwoju grafiki
- Druk wypukły, drzeworyt i linoryt, historia rozwoju i ewolucji techniki. Drzeworyty ilustracyjne – Kronika świata Hartmana Schedla i Hypnerotomachia Poliphili Francesca Colonny. Przegląd twórczości wybranych artystów od drzeworytów XV- wiecznych do M. C. Eschera.
- Druk wklęsły, techniki rytownicze. Miedzioryt i techniki pokrewne. Przegląd twórczości wybranych artystów od Martina Schongauera, do Krzysztofa Skórczewskiego.
- Grafika Albrechta Durerera – drzeworyty, miedzioryty I akwaforty.
- Druk wklęsły, techniki trawione – akwaforta. Przegląd twórczości wybranych artystów końca XV , XVI i XVII wieku: Daniel Hopfer, M.A.Raimondi, F. Parmigianino, Lucas van Leyden, J. Callot.
- Akwaforta w XVII – XX wieku. Przegląd twórczości wybranych artystów: G.B.Piranesi, W. Hogarth, Francisco Goya, E. Manet i inni impresjoniści, aż do D. Hockney`a.
- Twórczość graficzna Rembrandta
- XVII i XVIII wieczne techniki trawione – mezzotinta i akwainta, ich związki z ówczesnym malarstwem.. Przegląd twórczości wybranych artystów: V. Vailllant, graficy angielscy, F.Goya, M. Cassatt, M.C.Escher, M. Kotkowski.
- Druk płaski, litografia, wynalazek techniki, zastosowania. Przegląd twórczości wybranych artystów od A. Senefeldera, po przykłady współczesnej litografii.
- Grafiki Pabla Picasso, techniki, cykle, znaczenie grafiki w dziele artysty.
- Grafika polska. Początki i rozwój. Przegląd twórczości wybranych artystów: od J.P. Norblina do drzeworytników warszawskich I grafikę współczesną.
- Ilustracje i ilustratorzy w XIX w.; Malarze-rytownicy i przemiany w grafice II poł. wieku XIX – grafika artystyczna.
- Sitodruk. Związki sztuki z kulturą masową, pop-art .
- Plakat – od J. Chereta po Międzynarodowe Biennale Plakatu w Warszawie. Polska szkoła plakatu.

• Metody dydaktyczne:

- Wykład prowadzony metodą tradycyjną z wykorzystaniem rzutnika multimedialnego i prezentacją przykładów grafik w różnych technikach w układzie chronologicznym wraz z prezentacją prac graficznych najwybitniejszych artystów.

• Forma i warunki zaliczenia :

- Warunkiem zaliczenia wykładu jest zaliczenie testu wyboru.

• Wykaz literatury podstawowej :

1. Heller S., *100 idei, które zmieniły projektowanie graficzne*, Warszawa: Top Mark Centre, 2012
2. Rypson P., *Nie gęsi. Polskie projektowanie graficzne 1919-1949*, Kraków: Karakter, 2017

3. Maciej Bóbr, *Mistrzowie grafiki europejskiej. Od XV do XVIII wieku*, Warszawa 2000
 4. Irena Jakimowicz, *Pięć wieków grafiki polskiej*, Warszawa 1997
- **Wykaz literatury uzupełniającej:**
 5. Jordi Catafal, Clara Oliva, *Techniki graficzne*, Warszawa 2004
 6. Krzysztof Krużel, *Wśród starych grafik*, Kraków 1999
 1. *Grafika na Śląsku w drugiej poł. XX w.* Biblioteka Katowicka, Katowice 2001
 2. Aleš Krejča, *Techniki sztuk graficznych. Podręcznik metod warsztatowych i historii grafiki artystycznej*, Warszawa 1984
 3. Krystyna Czarnocka, *Półtora wieku grafiki polskiej*, Warszawa 1962

4. Opis sposobu wyznaczania punktów ECTS

a. forma stacjonarna

Forma zajęć	Formy aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Wykład	Kontakt z nauczycielem	25
	Czytanie wskazanej literatury, przygotowanie do zaliczenia	5
	Kontakt z nauczycielem - oglądanie grafik w zbiorach muzealnych i w gabinetach rycin	14
Ćwiczenia	Kontakt z nauczycielem	-
	Przygotowanie do pracy kontrolnej	-
	Samodzielne rozwiązywanie zadań	-
Konsultacje	Kontakt z nauczycielem	3
Zal./Egzamin	Kontakt z nauczycielem	3

Całkowita ilość godzin aktywności studenta	50
Liczba punktów ECTS dla modułu/przedmiotu	2

b. forma niestacjonarna

Forma zajęć	Formy aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Wykład	Kontakt z nauczycielem	10
	Czytanie wskazanej literatury, przygotowanie do zaliczenia	20
	Kontakt z nauczycielem - oglądanie grafik w zbiorach muzealnych i w gabinetach rycin	14
Ćwiczenia	Kontakt z nauczycielem	-
	Przygotowanie do pracy kontrolnej	-
	Samodzielne rozwiązywanie zadań	-

Konsultacje	Kontakt z nauczycielem	3
Zal./Egzamin	Kontakt z nauczycielem	3

Całkowita ilość godzin aktywności studenta	50
Liczba punktów ECTS dla modułu/przedmiotu	2

5. Wskaźniki sumaryczne

a. forma stacjonarna

- a) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich
- Liczba godzin kontaktowych – 31
 - Liczba punktów ECTS – 1,3
- b) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach o charakterze praktycznym.
- Liczba godzin kontaktowych – 0
 - Liczba punktów ECTS – 0

b. forma niestacjonarna

- a) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich
- Liczba godzin kontaktowych – 16
 - Liczba punktów ECTS – 0,7
- b) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach o charakterze praktycznym.
- Liczba godzin kontaktowych – 0
 - Liczba punktów ECTS – 0

5. Zakładane efekty kształcenia

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekty kształcenia dla przedmiotu	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia
GS_2_W1	Student posiada wiedzę na temat podstawowych zagadnień z historii grafiki warsztatowej od jej narodzin do poł. XX wieku	K_W04, K_W05, K_W06
GS_2_U1	Student potrafi rozpoznać technikę graficzną, skojarzyć grafikę z epoką oraz środowiskiem jej powstania	K_W04, K_W05, K_U15, K_U16
GS_2_K1	Student rozumie potrzebę oglądania wystaw i zbiorów graficznych w celu ciągłego rozszerzania swojej wiedzy	K_K01, K_K03

6. Odniesienie efektów kształcenia do form zajęć i sposób oceny osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia .

Efekt	Forma zajęć	Sposób sprawdzenia
--------------	--------------------	---------------------------

przedmiotowy (Symbol)	Wykład	Ćwiczenia	osiągnięcia efektu
GS_2_W1	v	-	test zaliczeniowy
GS_2_U1	v	-	test zaliczeniowy, aktywność w czasie zajęć
GS_2_K1	v	-	test zaliczeniowy, aktywność w czasie zajęć

7. Kryteria uznania osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia.

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekt jest uznawany za osiągnięty, gdy:
GS_2_W1	Zalicza ponad 50% pytań w sprawdzianie.
GS_2_U1	Zalicza ponad 50% pytań w sprawdzianie i uczestniczy w zajęciach
GS_2_K1	Zalicza ponad 50% pytań w sprawdzianie i uczestniczy w zajęciach